

Hepatitis C Virus Infection Is Associated With Increased Cardiovascular Mortality: A Meta-Analysis of Observational Studies.

Petta S, Maida F, Salvatore F *et al.* *Gastroenterology* 2016; 150:145-155

Είναι γνωστό πως η χρόνια λοίμωξη από τον ιό της ηπατίτιδας C (HCV) αποτελεί παγκόσμια αιτία ηπατικής νοσηρότητας και ανάγκης για μεταμόσχευση ήπατος. Ωστόσο, εκτός από την αναμενόμενη θνητότητα σε σχέση με το ήπαρ, η χρόνια HCV λοίμωξη έχει φανεί σε ορισμένες μελέτες να σχετίζεται και με αυξημένη καρδιαγγειακή θνητότητα, πιθανόν μέσω της συχνότερης εμφάνισης σακχαρώδους διαβήτη (Σ.Δ.) τύπου 2, και ηπατικής στεάτωσης σε ασθενείς με HCV λοίμωξη. Δεδομένης ωστόσο της πολυπαραγοντικής φύσης της καρδιαγγειακής νόσου, η εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων είναι ιδιαίτερα δύσκολη.

Σε πρόσφατη δημοσίευση στο περιοδικό *Gastroenterology*, ομάδα Ιταλών ερευνητών παρουσίασε την εκτενέστερη έως σήμερα μετα-ανάλυση στο θέμα, επιχειρώντας να αποσαφηνίσει το ρόλο της HCV λοίμωξης σε σχέση με την εμφάνιση θανατηφόρων καρδιαγγειακών συμβάντων. Έπειτα από ενδελεχή αξιολόγηση (1861 άρθρα από Pubmed/Medline, Embase και Cochrane Library), στην μετα-ανάλυση συμπεριελήφθησαν 22 μελέτες παρατήρησης, εκ των οποίων 7 Ασιατικές, 7 από τις ΗΠΑ και 6 Ευρωπαϊκές (5 από Ιταλία). Συνολικά, 12/22 ήταν μελέτες ασθενών-μαρτύρων και 10/22 ήταν μελέτες κοόρτης. Η αξιολόγηση των μελετών έγινε από 3 ανεξάρτητους ερευνητές, ενώ για τη σύνθεση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε μοντέλο τυχαίων επιδράσεων (random-effects model).

Αναλύθηκαν τα εξής καταληκτικά σημεία: α) συνολική καρδιαγγειακή θνητότητα (3 μελέτες, 68.365 ασθενείς, 735 θάνατοι) β) παρουσία αθηρωματικών πλακών στις καρωτίδες (9 μελέτες, 9083 ασθενείς, 1979 περιστατικά αθηρωμάτωσης) και γ) εμφάνιση καρδιαγγειακών και αγγειακών εγκεφαλικών συμβάντων (8 μελέτες, 390.60 ασθενείς, 18.388 συμβάντα). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, σε σχέση με μάρτυρες χωρίς λοίμωξη, οι ασθενείς με HCV λοίμωξη είχαν αυξημένο συνολικό κίνδυνο καρδιαγγειακής θνητότητας (odds ratio [OR] 1.65, 95% confidence interval [CI]: 1.07–2.56; P=0.02) και αθηρωμάτωσης των καρωτίδων (OR 2.27, 95%CI: 1.76-2.94, P<0.001), καθώς επίσης και αυξημένο κίνδυνο αγγειακών εγκεφαλικών και καρδιαγγειακών συμβάντων (OR 1.30, 95%CI: 1.10-1.55, P=0.02). Παρατηρήθηκε στατιστικά σημαντική ετερογένεια μεταξύ των μελετών ως προς τα καταληκτικά σημεία της καρδιαγγειακής θνητότητας ($I^2=76%$, P=0.02) και της εμφάνισης καρδιαγγειακών και αγγειακών εγκεφαλικών συμβάντων ($I^2=91%$, P=0.001). Η επίδραση της HCV λοίμωξης στον κίνδυνο εμφάνισης καρδιαγγειακών συμβαμάτων ήταν ιδιαίτερα ισχυρή σε πληθυσμούς με υψηλό επιπολασμό επιβαρυντικών παραγόντων, και συγκεκριμένα >10% Σ.Δ. και >20% αρτηριακής υπέρτασης (OR 1.71, 95%CI: 1.32-2.23, P<0.001).

Συμπερασματικά, η χρόνια λοίμωξη από τον HCV φαίνεται να προσαυξάνει την καρδιαγγειακή θνητότητα και νοσηρότητα, ιδιαίτερα σε ήδη επιβαρυσμένους πληθυσμούς όπως σε ασθενείς με Σ.Δ. και υπέρταση. Περαιτέρω δεδομένα αναμένεται να προσδιορίσουν ακριβέστερα την επιρροή της HCV λοίμωξης στην διαβάθμιση του καρδιαγγειακού κινδύνου, δεδομένης και της σημερινής δυνατότητας για εκρίζωση του HCV με τα νεότερα αντιαικά φάρμακα.

<http://dx.doi.org/10.1053/j.gastro.2015.09.007>

Επιμέλεια: Β. Παπαστεργίου